

THE ESTATE OF THE LATE CONSUL EINAR RIIS JOHANNESSEN
c/o HERMAN J BERGE
665, rue de Neudorf
L-2220-Luxembourg
Luxembourg

Phone : +352 43 12 65
Fax : +352 26 43 12 11

Svea hovrätt
Box 2290
103 17 Stockholm
Sweden

Luxembourg 27. juni 2009

Att : Rette vedkommende
Ad : Boutredningsmann: Einar Riis Johannessen, 44 blvd d'Italie, MC-98000 Monaco, f. 19. oktober 1922, d. 30. mai 2006 Arvika, Sverige.
Dødsbo nr : Ä 16816-07 (Stockholms tingsrätt)
Deres Referanser : ÖÄ 2929-08
Vår Referanse :
Oversendelse : Faks og brev
Deres faks nr : +46 08 561 675 29
Antall sider : 19
Vedlegg : 10 (15 s)
Kopi :

Jeg viser til tidligere korrespondanse i saken (spesielt brev av 4. og 13. desember 2008, 3. april 2009 og 10. juni 2009), og i særdeleshet det som er dokumentert omkring Einar Riis Johannessens **identitet**, eller mangel å identitet.

Den etterforskning jeg og dødsboet etter konsul Einar Riis Johannessen har foretatt, har resultert i følgende identitetavklaring for avdøde: Einar Riis (fornavn) Johannessen (etternavn), født 22. oktober 1922 i Vestre Aker, Norge. Ukjente foreldre. Til tross for denne identiteten har han gjennom en årrekke benyttet fornavnet som fullstendig navn.

Det finnes ingen dokumentasjon som skulle gi indikasjoner på at konsul Johannessen på lovlig vis har skiftet navn til Einar Riis. Som direkte følge har konsul Johannessen aldri vært lovlig gift. Dette er dokumentert for domstolen i tidligere korrespondanse.

I 2006, like før Einar ble drept, fortalte Dagny Amelia Olsen meg at politiet i Monaco hadde gjort henne kjent med at Einar Riis Johannessens mangeårige venninne/samboer, Anne Lise Sellæg, allerede i 1976 hadde opptrådt som fru Riis, se notat av 21. juni 2006, vedlagt her som **Bilag nr 1**. Notatet og opplysningene indikerer at Einar ikke var gift med Dagny Amelia Olsen. Anne Lise Sellæg og Dagny Amelia Olsen skal i hovrätten forklare seg om forholdet. Se nedenfor.

Igjen gjentar jeg at verken Dagny Amelia Olsen eller hennes to barn har presentert dokumentasjon som kunne gi dem noen rett i dødsboet etter Einar Riis Johannessen.

* * *

I en artikkel på www.Wikipedia.no – vedlagt her som **Bilag nr 2** – skriver Patrizio Kenneth Riis og hans medsammensvorne at hans far heter Einar Riis Johansen (merk: én "n" og én "s" i etternavnet), mens han i en artikkel på www.wikipedia.org – vedlagt her som **Bilag nr 3** – navngir sin far som Einar Riis (altså en referanse kun til fornavnet). Sett i sammenheng med det vi har dokumentert overfor Stockholms tingsrätt og Svea

hovrätt kan vi slå fast at ikke engang den påståtte sønnen Patrizio kjenner sin "fars" navn.

I begge de ovennevnte artiklene beskrives Einar som agent for SOE. Etter en gjennomgang av SOE-filer vedrørende Skandinaviske agenter, finnes det ingen indikasjoner på at Einar Riis Johannessen var en SOE-agent, tvert imot. Det er således ikke korrekt å referere til Einar Riis Johannessen som SOE-agent.

Einar assisterte som frivillig under "Operasjon Mardonius" men han var altså aldri medlem/agent av SOE. Dette fremkommer bl.a. av et internt SOE-dokument sendt til MI5 7. april 1944 – vedlagt her som **Bilag nr 4** – hvor Einar Riis-Johannesen (merk: feilaktig bindestrek mellom for- og etternavn, samt to "n" 'er og en ekstra "e") er ført opp som flyktning nr. 45. At han var flyktning går frem av telegram av 27. mai 1943, vedlagt her som **Bilag nr 5**.

Dersom Einar hadde vært agent for SOE ville han ikke ha blitt referert til på denne måten i Telegram av 7. april 1944 (bilag nr 4):

"jeg vedlegger en kopi av listen slik den ble sendt til oss for det tilfellet at personene kan være av nytte for MI5 eller hvilken som helst annen avdeling som du kunne tenke deg ville være interessert."

MI5 og SOE var godt koordinert under WWII og Einar var åpenbart ikke en av deres agenter.

Det som er viktig for Svea hovrätt, og for denne sak, er å få avklart identiteten til Einar Riis Johannessen. Som det fremgår av oversendelse til General Bjarne Øen av 6. august 1943, refereres navnet til Einar slik: Einar Rus-Johannesen – vedlagt her som **Bilag nr 6**.

Det samme navnet; "Rus", går igjen i Telegram av 27. mai 1943, se **Bilag nr 5**.

I en begjæring fra Max Manus til konsul Nilsen (SOE-sjefen) i Stockholm – Telegram av 16. juli 1943 – ble Einar referert til i anførselstegn: "Einar", hvilket skulle bety at han egentlig har et annet navn og at Einar er et alias – vedlagt her som **Bilag nr 7**. Som en kan se i dette bilaget blir "Einar" oppgitt å hete Einar Riis Johansen (ingen bindestrek mellom for- og etternavn, samt; Johansen i stedet for Johannessen).

Som det fremgår av dokumentasjonen ovenfor, var Einar ettersøkt og stevnet til å forklare seg om sin deltakelse i Operasjon Mardonius – som i realiteten ble en stor fiasko – og hans etterfølgende handlinger hvor han bl.a. forsvant. Se også Telegram av 2. august 1943, vedlagt her som **Bilag nr 8**. Einar rømte fra ansvaret og fra Norge, og ble funnet igjen i Göteborg hvor han hadde tatt seg arbeid, antakelig sammen med Martin Siem. Han ble aldri forhørt om sin deltakelse i Operasjon Mardonius. Hele livet senere levde Einar med trusselen om å bli drept. Dette kommer frem av flere brev han har sendt. Anne Lise Sellæg, skal forklare seg om Einars dødsangst. Se nærmere nedenfor.

Det gikk så langt at han sjelden eller aldri turte å fly til Norge, mens han ellers fløy verden rundt. Den alvorligste trusselen synes derved å kunne ligge i Norge. Dette kan ha vært grunnen for at flesteparten av hans turer til Norge gikk i bil, hvor han i bilen monterte en ekstra bensintank for derved å kunne komme unna ved en eventuell biljakt, noe han også fryktet og så på som en realistisk attentatmetode. Einars dødsangst kan være sammensatt av flere forhold; 1) skader han påførte andre under en eller flere aksjoner/fiaskoer i Norge under WWII, og 2) i forbindelse med den våpensmuglervirksomheten han drev etter krigen.

Det er videre kjent at det etter WWII ble drevet omfattende drapsjakt på enkelte SOE-agenter og personer som hadde hatt en eller annen tilknytning til SOE, og som SOE ikke kunne stole på. Det er således av største viktighet at Svea hovrätt vitneinnkaller alle gjenlevende SOE-agenter som var knyttet opp til hovedkontoret i Stockholm, under konsul Nielsens ledelse, for å bidra til avklaring av Einar Riis Johannessens identitet, samt å bidra til avklaring av mordet på konsul Johannessen. Av spesiell viktighet er det å få innkalt SOE-agentene Erling Lorentzen og Ida Nikoline Lie Lindebrække ("Tikken") Manus, konen til Max Manus. Ida har selv innrømmet å ha deltatt i likvidasjoner.

Også andre personer kan ha hatt drapsmotiv: Operasjon Mardonius var en fiasko. Likevel ble Tysklands represalier omfattende. 30 uskyldige personer, trukket ut av sivilbefolkningen, ble henrettet. Allerede samme dag som operasjonen ble gjennomført begynte Einar å fortelle familie og kjente – imot klar ordre – at han hadde deltatt, antakelig for å bygge opp en plausibel unnskyldning for å flykte fra landet. Det er ikke usannsynlig at en eller flere av etterkommerne til de henrettede kan ha hatt noe med drapet på Einar å gjøre.

* * *

I norske kirkebøker fremgår det at konsul Johannessen skal ha fått sitt mellomnavn og etternavn fra sin far. I de samme kirkebøker opptre faren med en rekke forskjellige navn. På "Einar Riis" fødselsattest er han oppført *uten* foreldre, altså; Einar var et hittebarn, hvilket kan forklares med "farens" stadig skiftende navn. Fødselsattest vedlagt her som **Bilag nr 9**.

Før hovedforhandling i denne saken blir berammet, eller før det overhodet foretas noen endelige avgjørelser av Svea hovrätt, må Svea hovrätt avklare konsul Johannessens identitet. Dette må gjøres ved at hovrätten retter en "rettsanmodning" til Norske og Brittske myndigheter med det formål å få avklart identiteten til den avdøde konsul Johannessen.

Slik rettsanmodning begjæres herved iverksatt.

* * *

I båndopptak av samtale 10. juni 2006 mellom undertegnede og Anne Lise Sellæg, forklarer Sellæg at hun og Einar – på hans siste tur til Sverige – møtte to gamle "skolevenner" (agenter?) som han ikke hadde sett siden "skoledagene".

Medisinske dokumenter som er utlevert fra Bærum Sykehus og Arvika Sjukhus viser at konsul Johannessen ble forgiftet og at dette var dødsårsaken. Forgiftningen har skjedd i den perioden hvor Einar møtte disse to personene i Kongsvinger 24. mai 2006. Som det også fremgår av båndopptaket var ikke Einar og Anne Lise alene i feriehuset i Häljeboda, slik hun likevel påstår. Det er ikke usannsynlig at det var nettopp disse to personene som var tilstede og som på et eller annet vis kan ha hatt noe med drapet å gjøre.

Jeg begjærer herved at Svea hovrätt innkaller vitnet; **Anne Lise Sellæg**, Vibes gate 18, 0356 Oslo. Hun skal forklare seg om alle sykehusinnleggelsene (juni 2005, september 2005, oktober 2005, januar 2006, februar 2006 og mai 2006) hvor Einar var innlagt som følge av forgiftning, turen med Einar til Roma i mai 2006, turen til Sverige hvor Einar ble drept og spesielt forholdet mellom henne og familien Riis/Olsen før og etter drapet.

Giften som Einar ble tilført må ha blitt gitt ham av en av hans nærmeste, eller i samarbeid med en av hans nærmeste.

* * *

I herværende sak (spørsmål om oppnevning av Boutredningsmann) har Dagny Amelia Olsen samt hennes to barn, Patrizio Kenneth Riis og Benedicte Riis-Duryea protestert

mot Einar Riis Johannessens testament samt mot testamentsoppnevningen av undertegnede som eksekutor. Hovrätten skal som følge av de rettslige problemer jeg har tatt opp tidligere, deriblant i brev av 10. juni 2009, avvise alle disse protestene.

Uansett: Idet sannsynligheten foreligger for at én eller flere av disse ovennevnte personer kan være skyldig i Einars død, må Svea hovrätt avklare dette spørsmålet. For det tilfellet at en eller flere av disse er skyldige, er det opplagt at disse personene ikke skal ha adgang til å protestere mot testamentoppnevningen av undertegnede som eksekutor.

Jeg nevner igjen – og i denne forbindelse – at Dagny Amelia Olsen og Anne Lise Sellæg tilsynelatende har vært fiender siden 1992. Dagny mente at Anne Lise hadde ødelagt "ekteskapet" hennes med Einar. Dette førte til at Dagny sendte et krav på kr 10 millioner til Anne Lise i 1997, se Erklæring om pengekrav av 6. august 1997, vedlagt her som **Bilag nr 10**.

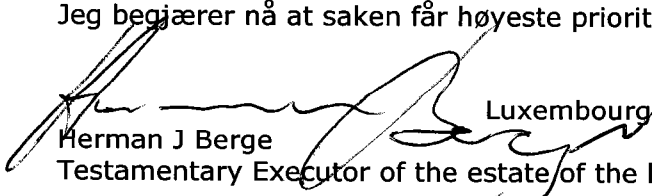
Det hele toppet seg på slutten av 1990-tallet hvor Dagny Amelia og en av hennes venninner har ringt inn mordtrusler til Anne Lise Sellæg. I følge Sellæg var truslene så alvorlige at hun til slutt måtte selge sin forretning, forlate Oslo og reise til Nord-Norge. Mordtruslene har fru Sellæg bekreftet overfor meg i telefonopptak. Også dette temaet skal fru Sellæg forklare seg om under hovedforhandling i Svea hovrätt.

Da jeg i juni 2003 frembrakte forliket mellom "Justisdepartementet" og Dagny Amelia Olsen, overførte Einar til sammen nær kr 4 millioner til Anne Lise. Straks etter at Einar døde gjorde Dagny Amelia det klart for Anne Lise at hun måtte betale tilbake hele beløpet hun hadde fått av Einar i 2003. Da jeg snakket med Anne Lise i desember 2007 kunne Anne Lise fortelle meg at det ikke eksisterte noe krav fra Dagny Amelia Olsen. Ikke bare det; Dagny Amelia Olsen og hennes to barn (som hatet Anne Lise som følge av at Anne Lise etter deres mening hadde ødelagt hele familien) hadde invitert Anne Lise til å delta med dem i en privat seremoni i Monaco hvor de skulle hive Einars aske på sjøen.

Man kan kort konkludere med at en gjeld på mer enn 14 millioner kroner har forsvunnet og fiendskapet har blitt snudd til et sterkt vennskap. Sett i lys av samtaler med både Dagny Amelia Olsen og Anne Lise (som er lagret i digitale opptak) før og etter Einars død, kan en videre konkludere med at Anne Lise Sellæg er blitt truet og presset til å samarbeide med Dagny Amelia Olsen, hennes barn og deres advokater, hvor gjelden på denne måten har blitt gjort opp. Det synes derved klart at de nære familiemedlemmer har hatt en "felles" interesse i å samarbeide, hvor begge parter derved har kunnet nyte godt av å at Einar Riis Johannessen ble fjernet/ryddet av veien. Dette forholdet skal Anne Lise Sellæg forklare seg om for hovrätten.

Jeg begjærer at Svea hovrätt innhenter alle relevante opplysninger om Einar Riis Johannessen (og eventuelle ektefeller) i første omgang fra Monaco og Sveits som var hovedsetene for hans økonomiske virksomhet, deriblant opplysninger fra Monegaskisk og Sveitsisk politi og immigrasjonsmyndighet hvor både Einar og Dagny Amelia har søkt om oppholdstillatelse. Dødsboet har en rekke indikasjoner og beviser på at både Einar Riis Johannessen og Dagny Amelia Olsen har benyttet ett eller flere falske navn for å dekke over sin virksomhet i Norge, Sverige, Sveits, Luxembourg, Monaco, Mellom-Amerika, Italia m.v. Identifikasjonsspørsmålet – som er det aller første som må behandles i Svea hovrätt – vil avklares gjennom denne rettsanmodning.

Jeg begjærer nå at saken får høyeste prioritet i hovrätten.

Luxembourg 27. juni 2009
Herman J Berge
Testamentary Executor of the estate of the late consul Einar Riis Jonhannessen